

[Justitsministeren.]

unge jo være helte, nu skal de helst løbe en risiko, og så skyder de sig ind under, at om sommeren er styrthjelmen for varm, så er den ikke til at have på hovedet. Jeg tror, det er et teknisk problem, som sikkert nok på en eller anden måde kan løses, og jeg håber, det kan løses.

Med hensyn til de udborede knallerter er vi fuldt bekendt med, at der indføres nogle knallerter, som med forholdsvis få ændringer, der kan udføres af enhver mekaniker eller mekaniklærling, kan bringes til at køre langt over den tilladte hastighed. Det er vi som sagt i færd med at undersøge, og jeg håber, vi også kan få en løsning på det problem. I øjeblikket er det reglen, at når knallerter, der kan køre for hurtigt, bliver taget af politiet, bliver motoren konfiskeret. Måske skulle man ind på at konfiskere hele maskinen. Det er muligt, det virkede præventivt.

Det andet spørgsmål om, hvorvidt vi kan forbyde indførsel, sorterer, så vidt jeg er orienteret, under handelsministeren, og jeg skal gerne lade spørgsmålet gå videre til ham.

Mette Madsen: Jeg takker igen for, at justitsministeren svarer positivt, og at han vil gå til handelsministeren med spørgsmålet.

Jeg vil lige tilføje, om justitsministeren ikke kunne overveje at foretage en ændring af § 40 i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 198 af 24. juni 1955, således at det alene bliver de såkaldte små knallerter, der kan godkendes til brug for personer over 15 år uden førerbevis og uden registrering. De nuværende såkaldte store knallerter skulle så henføres til begrebet letvægtsmotorcykler med registrering og førerbevis til følge, dog eventuelt med en aldersgrænse, der lå lidt højere. Ikke alene ville man herved skabe større sikkerhed i trafikken, men man ville også afkriminalisere et stort antal unge i deres forhold såvel til færdselsloven som til straffeloven, og man ville frigøre politiet for en stor arbejdsbyrde.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Det spørgsmål, som fru Mette Madsen nu rejste, om at forbyde anvendelsen af de store knallerter uden registrering, vil naturligvis indgå i vore overvejelser. Men jeg stiller mig en

lille smule tvivlende over for, om det vil lette den samlede administrative arbejdsbyrde, for ganske vist sparer vi muligvis politiet for nogle vanskelige sager, men vi belemrer registret med et tilsvarende større arbejde. Men som jeg har sagt, vil det indgå i vore overvejelser, og én ting er i hvert fald sikkert: i målet er vi enige, nemlig at vi skal prøve på at forhindre, at de egentlige knallerter kan køre hurtigere, en loven tillader. Så vil jeg hellere være med til at regulere den hastighed en smule, måske til 40 km, og så holde fast ved denne grænse. Den øjeblikkelige tilstand er ikke tilfredsstillende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skovmand* til justitsministeren:

„Vil ministeren lempe den hidtidige praksis med hensyn til udlændinge, der afsøner straffe i danske fængsler, så de i særlige tilfælde kan få lov til at forblive i landet efter straffens udsoning?“

(Spm. nr. 164).

Skriftlig begrundelse.

Det er i øjeblikket praksis, at man udviser alle udlændinge, der afsøner straffe i danske fængsler, umiddelbart efter løsladelsen. Denne bestemmelse kan i visse tilfælde virke helt urimeligt streng.

Det gælder særlig i tilfælde, hvor de pågældende udlændinge har familiemæssig tilknytning til Danmark, f. eks. ved at være dansk gift eller have børn født i Danmark. Udvisning kan i sådanne tilfælde virke som en menneskelig tragedie, ikke alene for den pågældende udlænding, men også for hans familie, der jo er uden skyld i domfældelsen.

Et tilsvarende forhold gør sig gældende for personer, der har haft langvarig tilknytning til Danmark og måske vil have svært ved at tilpasse sig forholdene i andre lande.

Endelig forekommer det urimeligt at udvise udlændinge, hvor der er tale om rent bagatelagtige sager.

Disse forhold taler for, at man ændrer praksis, så der foretages en særlig vurdering af tilfælde, hvor en udvisning vil virke særlig hårdt.

Eventuelt kunne man overveje en art betinget opholdstilladelse, som f. eks. kunne gøres afhængig af, at de pågældende i et antal år ikke kom i konflikt med loven.